28/12/2023

Από την μεταλειτουργική διάρκεια των Χριστουγέννων στην Παιονία – Του Μητροπολίτη Γουμενίσσης

/ Γνώμες

Ἀπό τήν μεταλειτουργική διάρκεια τῶν Χριστουγέννων στήν Παιονία

Τά Χριστούγεννα θά διαρκοῦν εἰσέτι ἐπί πολύ, γιά τίς φολκλορικές ὡραιοποιήσεις τῶν ὄψεων τῆς κοινωνίας, τῶν ὄψεων τῆς διαπολιτικῆς κοινωνιστικῆς ὁμογενοποίησης· μιᾶς βαθιᾶς καί τόσο ἀφόρητης, καί συνάμα τόσο ἐπιφανειακῆς κοινωνιστικῆς ὁμογενοποίησης…

Κι ἐνῶ βλέπουμε πολλούς ἠλεκτρικούς στολισμούς καί φολκλόρ, κατά κανόνα προτιμῶνται σήμερα ἐπιμόνως “οἱ γιορτές” ἀντί τῶν ἄλλοτε “Χριστουγέννων”, κι ὁ Χριστός τῶν Χριστουγέννων ἐλλείπει ἀπό τά ἐπίσημα εὐχολόγια τῶν νέων εὐχετικῶν ἐθισμῶν καί προπαντός τῶν Εὐρωπαϊκῶν διαύλων ἐξουσίας καί ἐπιρροῆς. Ἀπωθούμενος ἀπό τήν ἐπικαιρότητα τῆς συνειδήσεως καί τῶν λόγων.

Ἴσως, ὅπως τώρα τελευταῖα λέγεται, γιά τήν ἀποτροπή κάθε διακινδύνευσης, “διά τόν φόβον τῶν ἀλλοπίστων” πού μεταβολίζουν τήν γηραιά ἤπειρο ὁλοένα καί μαζικότερα.

Προσχήματα ἐξαπάτησης ἀπό μιά διεθνική συλλογική “χοάνη” συγχρονισμοῦ; Ποιός ρεαλιστής θά τό ἀπέκλειε; Αὐτή ὅμως ἡ “χοάνη” ποτέ της δέν φιλοσόφησε (γιά θεολογία οὔτε λόγος) περί τόν ἄχρονο Θεό πού ἐνανθρώπησε ἀναδεχόμενος καί “συγχρονίστηκε” ταπεινούμενος μέ τήν ἀνθρώπινη ἱστορία “ἐν ἡμέραις Ἡρώδου” γιά ὅλους ἐμᾶς.

Αὐτό τό μόνο ἀσύγκριτο μεγαλεῖο τῆς πανανθρωπότητος καί κάθε ἀνθρώπου, ἡ ἐνανθρωπισμένη συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ, ποιόν ἀγγίζει ἀπό τούς ἐπικαίρους τῆς ἱστορίας;

Τουλάχιστον ἐμεῖς οἱ Ἕλλαδίτες θά ἔπρεπε νά διαθέτουμε ἰσχυρότερη μνήμη μιᾶς μακρᾶς ὁλοζώντανης παρακαταθήκης, πού ἄντεξε δουλεῖες καί δουλεῖες καί ξαναστήθηκε γύρω ἀπό τήν “ψυχή” μας, πού εἶναι ἡ ἐκκλησιακή πίστη καί ταυτότητα. Νά μήν ἀποδεικνυόμαστε τόσο τραγικά ὑστερημένοι ἀπέναντι σέ ἥρωες καί μάρτυρες τῶν περυσινῶν (1922) καί τῶν προπερσινῶν (1821) ἐπετειακῶν μνημοσύνων καί τῶν νεότερων ἐθνικῶν ἐπετείων, πού προέτασσαν “τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία”!

***

Εὐτυχῶς, πού ἡ ἐκκλησιαστική ποιμαντική δέν σταμάτησε νά εἶναι καί νά γίνεται περιζήτητη. Φαίνεται παλαιομοδίτικη πρακτική, κι ὅμως περιπτύσσεται (μέ χίλιους δυό τρόπους προσφορᾶς) μέ σεβασμό καί φροντίδα τήν διαρκέστερη ἀνθρώπινη ἀνάγκη τῆς νεολαίας γιά θύμηση καί ἔγνοια στοργῆς, γιά μετάδοση καί ἔμπνευση κοινωνικότητος, γιά ἀνταπόκριση καί ἐξυπηρέτηση τῶν στοιχειωδέστερων ἀναγκῶν.

Καί αὐτό τό διενεργεῖ πρός ὅλους ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἀποδείχθηκε στίς ἀρχές τῆς λήγουσας χρονιᾶς μέ τούς σεισμοπαθεῖς τῆς Τουρκίας καί τῆς Συρίας καί ὅπως ἀποδεικνύεται μέ τίς τόσες κοινωνικές δομές μεταναστῶν (προπαντός παιδιῶν) πού διαθέτει καί συντηρεῖ ἡ Ἐκκλησία μας. Δέν ἀγνοεῖ οὔτε ἀμνημονεῖ ἡ Ἐκκλησία περί τήν ἁγιασμένη οἰκουμενικότητα τῆς ἀνθρωπιᾶς της.
Ὅμως, μέ τήν ὀργανωμένη ἐθελοντική καί συμμετοχική διακονία της, ἡ Ἐκκλησία ἐπιχειρεῖ νά δίνει μιά προτεραιότητα καί στούς λησμονημένους καί παραμελημένους τῆς ἐπίσημης Ἑλλαδικῆς φροντίδας καί τῶν ἐπίσημων σχεδιασμῶν. Κι αὐτοί εἶναι πολλές ὁμάδες πληθυσμοῦ, πού ἴσως ἐπαυξηθοῦν καί ἀποζητήσουν καθ᾽ ἑαυτούς ρεαλιστικούς ἀνασχεδιασμούς τρόπων ἐπιβίωσης.

Μιά τέτοια ὁμάδα εἶναι τά παιδιά. Τά παιδιά τῶν σημερινῶν φυσιολογικῶν

οἰκογενειῶν, πού ὅμως παραφθείρονται ἀπό τό διαδικτυακό φορμάρισμα διαβίωσης, ἀπό τά ἐνδοοικογενειακά ἐλλείμματα στοργῆς κι ἀπό τήν ἐπίσημη κοινωνική καί κρατική ἀδιαφορία γιά τό διογκούμενο πρόβλημα.

***

Ἡ Ἐκκλησία δέν παύει νά μεριμνᾶ, νά ἀγωνιᾶ, νά φροντίζει, νά μένει ἀνοιχτή στίς σιωπηλές ἤ τίς ἠχηρές “κραυγές” τῶν παιδιῶν μας. Τά παιδιά μας σήμερα δέν μαθαίνουν (παρά ἐλάχιστα) γιά τόν Χριστό, τήν Παναγία, τούς Ἁγίους, τούς Δικαίους, τούς ἥρωες, τήν ἐκκλησιαστική ταυτοποίηση, τήν χριστιανική ἀνθρωπολογία, τήν μακρά ρωμέηκη ἐνιστορικότητα. Καί οἱ γονεῖς ἀμελοῦν νά τούς μεταδώσουν τήν ἀγνοημένη σχέση μέ τόν Χριστό (τουλάχιστον ὡς “ψυχή” τῆς Ρωμηοσύνης, “ψύχωμα” τοῦ Ἑλληνισμοῦ, “ἐμψύχωση” ὅλου τοῦ κόσμου). Ἄλλωστε καί οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς δέν ἐνδιαφέρονται νά Τόν ὑποδεχθοῦν καί νά Τόν ζήσουν μέσα στό σπίτι καί ἔξω στήν κοινωνία ἀπό κοινοῦ.

Ὁπότε ἀπομένει γιά τήν Ἐκκλησία ἕνας μείζων καί κρίσιμος ρόλος, μιά ἐπανακατήχηση τοῦ λαοῦ μας. Κάθε εὐκαιρία διαλόγου γίνεται μέριμνα ἔμπονης φροντίδας καί συμπαράστασης. Ἡ λειτουργική συνεχής προσευχή της εἶναι ἀναπνοή ζωῆς γιά τό κοινωνικό-ἐνοριακό σῶμα, γιά τά παιδιά, γιά τίς δομές μάθησης καί κοινωνικοποίησης καί ὅσους τίς ἐξυπηρετοῦν.

Σ᾽ αὐτά τά πλαίσια λειτουργοῦν σέ μᾶς οἱ κατ᾽ ἔτος κατασκηνωτικές διοργανώσεις. Τό καλοκαίρι τῆς παρερχόμενης χρονιᾶς, τά παιδιά μας κυρίως ἀπό τίς μεγάλες ἐνορίες τῆς Γουμένισσας, τῆς Ἀξιούπολης καί τοῦ Πολυκάστρου (καί ἄλλες ἐνορίες) φιλοξενήθηκαν σέ δομές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας.

***

Ἀπό αὐτές τίς ἐνορίες ἐφέτος —σύμφωνα μέ μιά πάγια ὀργανωμένη παράδοση— γονεῖς καί παιδιά καί οἱ κατασκηνωτικοί συνεργάτες συγκεντρώθηκαν πάλι στήν εὐρύχωρη καί ἐξαιρετικά φιλόξενη αἴθουσα τῆς Ἐνορίας Παναγίας “Ἄξιόν Ἐστιν” Ἀξιουπόλεως, τό μεσημέρι τῆς δεύτερης μέρας τῶν Χριστουγέννων. Τά μέν παιδιά γιά μιά συλλογική ἀνανέωση τῶν εὐχάριστων καί δημιουργικῶν Κατασκηνωτικῶν ἐμπειριῶν. Οἱ δέ μεγαλύτεροι μέ ὅσα παιδιά τους δέν συμμετεῖχαν στίς κατασκηνώσεις, γιά μιά μεταλειτουργική βίωση τῶν Χριστουγέννων.

Παραβρεθήκαμε καί εὐλογήσαμε κι αὐτήν τήν θαυμάσια διοργάνωση, πού πρίν μία 20ετία τήν εἶχε εἰσηγηθεῖ σ᾽ ἐμᾶς ὁ τότε Πρωτοσύγκελλος π. Δωρόθεος, καί νῦν Μητροπολίτης Δράμας. Ἀσμένως τήν υἱοθετήσαμε καί τήν πραγματοποιοῦμε κάθε χρόνο. Μαζί μέ τόν Σεβασμιώτατο ἐμπνεόμενοι ἀπό τήν χαρά καί τόν ἐνθουσιασμό τόσων παιδιῶν καί νέων καί γονέων, ἀπευθύναμε εὐχές ἐγκαρδίωσης καί ἐπαίνου

τῶν μετασχόντων. Ἐπιβραβεύσαμε διά λόγων τούς ἀξιόλογους ὀργανωτές τῆς συνάντησης π. Ἰγνάτιο Καλογεράκη, ἐφημέριο Ἀξιουπόλεως καί γενικό ἀρχιερατικό μας ἐπίτροπο, και π. Ἐμμανουήλ Λεβαντῆ, ἐφημέριο τῆς Ἁγίας Τριάδος Πολυκάστρου. Συναποκομίσαμε —ὡριμότεροι καί νεότεροι καί παιδιά— κάτι πού θα χαρακτήριζα ποιμαντικά ὡς “μεταλειτουργική διάρκεια τῶν Χριστουγέννων”.

Ὁ λόγος δόθηκε καί στόν ὁμοτράπεζο **Δήμαρχο Παιονίας κ. Κωνσταντίνο Σιωνίδη**, πού διακρίνεται γιά τό ὀρθόδοξο φρόνημά του καί τήν πνευματική του καλλιέργεια, ὅπως ἡ μητέρα του τοῦ εἶχε ἐμπνεύσει ἀπό μικρό παιδί· ὁ ἴδιος συνεχάρη τούς διοργανωτές καί συνεργάτες, κυρίως δέ τόν π. Ἰγνάτιο πού ἐπιμελήθηκαν γιά τό πραγματοποιηθέν τραπέζι ἀγάπης, τό ὁποῖο καί ἐνίσχυσε. Εἴχαμε τελέσει τό πρωί τῆς ἴδιας μέρας τήν χειροτονία εἰς πρεσβύτερον τοῦ διακόνου π. Ραφαήλ στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Γουμένισσας, μέ συλλειτουργό τόν **Σεβασμιώτατο Δράμας** κ. Δωρόθεο, καί στή συνέχεια στήν Ἱερά Μονή Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Γρίβας τελέσαμε τήν βάπτιση τοῦ μικροῦ Δημητρίου, τρίτου παιδιοῦ τοῦ Νικολάου Κουρκούλη καί τῆς Ἑλένης Βασιλακάκη ἀπό τίς Σέρρες, γονείς τῆς ὁποίας ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς ἐπισκοπικῆς μας διακονίας ἦλθαν συναντιλήπτορες γιά τόν πνευματικό καταρτισμό τους.

Προσελθών λοιπόν, ἀμέσως μετά, στήν ὄμορφη ἑορταστική σύναξη τόσων παιδιῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους στήν θαυμάσια ἑνοριακή αἴθουσα τῆς Ἀξιούπολης, ἀπηύθυνα πατρικές εὐχές ἐγκαρδίωσης πρός ὅλα τά παιδιά, ὅπως καί εὐλογίες καί ἀνθομολόγηση πολλῶν συγχαρητηρίων πρός ὅλους τούς συντελεστές, εὐχαρίστησα ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο Δράμας, πού δέν λησμονεῖ τούς ἀνθρώπους τῆς προηγούμενης μακρᾶς ἐκκλησιαστικῆς του διακονίας, καί τοῦ παραχώρησα τήν διακονία τῆς ποιμαντικῆς διδαχῆς.

***

Ἀποθαυμάσαμε ὅλοι τήν προσήνεια καί αὐτῆς τῆς συμμετοχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου **Δράμας κ. Δωροθέου**.

Μίλησε γιά τήν σημασία τῆς ἑορτῆς, πού ὀνομάζεται "**Σύναξη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου"** καί ἀποτελεῖ τήν ἀρχαιότερη θεομητορική ἑορτή, ὁπότε ἡ καθιερωμένη γιορταστική σύναξη τῶν παιδιῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους κάθε χρόνο ἐνέχει καί τήν εὐλογία αὐτῆς τῆς ἑορτῆς. Ἀναφέρθηκε ἔπειτα στίς ὄμορφες ἀναμνήσεις του ἀπό τόσες διοργανώσεις ἐπί τόσα χρόνια.
Καί ἐγκωμίασε τήν ἀνθρωπιά πού ἐμπνέεται προπαντός ἀπό τήν πίστη, μέ δύο εὔγλωττα περιστατικά ἀπό τήν ἐπαρχία του. Γιά ἕνα πολύ σοβαρό χειρουργεῖο καρδιοπαθοῦς παιδιοῦ χρειάζονταν ὑπέρ τίς 100.000 εὐρώ, ἐνῶ ὁ πατέρας μπόρεσε νά συγκεντρώσει μόλις 30.000 εὐρώ. Κι ὅμως· μόλις ἔγινε ἡ δημόσια ἔκκληση, σέ μιά ἑβδομάδα συγκεντρώθηκαν 105.000 εὐρώ, δεῖγμα συμπόνια,

συμπαράστασης καί ἀγάπης, πού μιμεῖται τήν φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ.

Κάποιος ἄλλος πατέρας ρώτησε το παιδάκι του τί δῶρο ἤθελε γιά τά Χριστούγεννα, κι ἐκεῖνο ἀρνήθηκε νά κάνει τίς ἐπιλογές του, ἐπειδή κάποιο ἄλλο παιδάκι, πολύ φτωχό, δέν θά εἶχε τήν ἴδια χαρά. Κι ὁ πατέρας κατασυγκινημένος ἀγόρασε καί γιά κεῖνο τό παιδάκι καί γιά τό δικό του δῶρα γιά τά Χριστούγεννα. Ὁπότε, στά δύο περιστατικά, βλέπουμε τίς ἁπλές, μά τόσο ἀνθρώπινες συνέπειες τῆς εὐλογίας τῶν Χριστουγέννων.
***
Ἔγινε διανομή δώρων ἀπό τούς Ἱερεῖς π. Ἰγνάτιο Καλογεράκη τῆς Ἀξιούπολης καί π. Ἐμμανουήλ Λεβαντῆ τοῦ Πολυκάστρου, ἀπό τόν παρευρισκόμενο Δήμαρχο Παιονίας κ. Κωνσταντίνο Σιωνίδη, τόν Πρόεδρο τῆς ΔΚ Ἀξιούπολης κ. Κύρο Καλαβάζη καί τούς περευρισκόμενους Δημοτικούς Συμβούλους.

Ὁ π. Ἰγνάτιος, καί πολύ σωστά, θέλησε νά εὐχαριστήσει ὅλους ὅσους συνέβαλαν στήν ἐπιτυχημένη διοργάνωση. Ὁ δημοσιευμένος αὐθόρμητος χαιρετισμός του σέ ἀνάρτηση τῆς Ἐνορίας ἀποδεικνύεται ἐνθουσιώδης (καί πρέπει νά εἶναι ἐνθουσιώδης), καθώς τίποτε ὄμορφο καί ἀξιόλογο δέν πραγματώνεται δίχως ἐνθουσιασμό, δίχως κοινή ἐπιστράτευση στήν ἐπιδότηση τοῦ παιδικοῦ καί νεανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, πού ἀποτυπώνεται σάν μιά σπουδαία ἐμπειρία τῶν παιδικῶν τους χρόνων ἀπό τήν ἑορταστική αὐτή “μεταλειτουργική” συλλογικότητα ὡς φροντίδα τῆς ἐνόριας Ἐκκλησίας. Νομίζω πώς πρέπει νά παρακολουθήσουμε κι αὐτόν τόν λιτό κι ἐνθουσιώδη ἀπολογισμό.

«Ἐδῶ καί εἰκοσιένα (21) χρόνια τέτοια μεγάλη μέρα μαζευόμαστε ἀπό τίς ἐνορίες Πολυκάστρου καί Ἀξιούπολης γιά την “γιορτή τῶν παιδιῶν”. Πρόθυμοι νέοι τῶν ἐνοριῶν μας, οἰκογενειάρχες, ἐθελοντές, φροντίζουν γιά τα δῶρα, τή μουσική, ἀλλά καί τό φαγητό. Καί τό ἀποτέλεσμα εἶναι αὐτό! Γιατί τά Χριστούγεννα εἶναι ἡ γιορτή τῶν παιδιῶν! Θερμές εὐχριστίες στόν Δήμαρχ κ. Κωνσταντίνο Σιωνίδη, πού διέθεσε τίς ὑποδομές τοῦ ΚΕΦΟ γιά τήν Παρασκευή τοῦ φαγητοῦ. Τόν Πρόεδρο τῆς Κοινότητας Ἀξιουπολης Κύρο Καλαβάζη γιά τήν βοήθειά του. Τούς δωρητές μας: τούς κρεοπῶλες Δημήτριο Δέσση καί Εὐάγγελο Χατζηαγγελίδη, τόν ἀρτοπώλη-φούρναρη Νώντα Μαυροματίδη, τίς γαλακτοβιομηχανίες “Λύκας” καί “LAKTEA”, τά “Νερά Μακεδονίας”, τήν βιοτεχνία ἐπεξεργασίας πατάτας τοῦ Ἀστέριου Ἀμπράζη· τούς καλούς μας μαγείρους Λάζαρο Χρυσουλίδη, Ὄλγα Δουλουμπάκα, Χρῆστο Καψίδη, Μαρία Σαμαρᾶ, Γλυκερία Ἀποστολίδου καί τίς ἀδελφές Σοφία καί Βαρβάρα Ἰορδανίδου γιά τήν φροντίδα καί τό ὄμορφο μαγείρεμα. Σάν ἐπισφράγιση τῆς χαρᾶς μας εὐχαριστοῦμε τόν Σεπτό Ποιμενάρχη μας κ. Δημήτριο, ἀλλά καί τόν Σεβασμιώτατο Δράμας κ. Δωρόθεο πού παραβρέθηκαν στήν γιορτή».

***

Τά ἁπλά καί αὐθόρμητα ἴσως εἶναι διαρκέστερα σάν ἐμπειρικές ἀναμνήσεις στίς συνειδήσεις ὅλων τῶν παιδιῶν, τῶν συνεργατῶν καί τῶν συνεργῶν καί δωρητῶν. Καί ἡ συμμετοχή τόσων συνεορταστῶν συνιστᾶ τόν καλύτερο μεταλειτουργικό

ρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ